

NEJVYŠŠÍ SOUD
ČESKÉ REPUBLIKY

32 Cdo 2858/2010-914

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

KRAJSKÝ SOUD V HRADCI KRÁLOVÉ	
DOŠLO osobně - poštou hod
2 6 -04- 2011	
..... krát příloh
..... kolky	PETRÁČKOVÁ

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Gajdziokové a soudců JUDr. Miroslava Galluse a JUDr. Pavla Příhody v právní věci žalobkyně **J. F. WORLD BROKERS s. r. o.**, se sídlem v Praze 4, Ctiradova 508/1, identifikační číslo osoby 62 91 21 43, zastoupené JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, se sídlem v Praze-Karlíně, Sokolovská 5/49, PSČ 186 00, proti žalovaným **1) městu Harrachov**, se sídlem v Harrachově 150, identifikační číslo osoby 00 27 56 97, zastoupenému Mgr. Tomášem Vašíčkem, advokátem, se sídlem v Praze-Břevnově, Liborova 405/14, PSČ 169 00, **2) České republice - Ministerstvu financí**, se sídlem v Praze 1, Letenská 15, identifikační číslo osoby 00 00 69 47, zastoupené JUDr. Václavem Mrzenou, advokátem, se sídlem v Praze 2, Svobodova 136/9, PSČ 128 00 a **4) Crystalexu, státnímu podniku „v likvidaci“**, se sídlem v Novém Boru, identifikační číslo osoby 00 01 24 24, zastoupenému Mgr. Pavlem Štrbíkem, advokátem, se sídlem v Praze 2, Podskalská 295/4, PSČ 128 00, o zaplacení částky 16,799.909,- Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 42 Cm 23/2006, o dovoláních žalovaných 1) a 2) proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 24. března 2010, č. j. 9 Cmo 489/2008-803, ve znění opravného usnesení ze dne 12. dubna 2010, č. j. 9 Cmo 489/2008-814, takto:

I. Dovolání žalovaného 1) proti té části prvního výroku rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 24. března 2010, č. j. 9 Cmo 489/2008-803, ve znění opravného usnesení ze dne 12. dubna 2010, č. j. 9 Cmo 489/2008-814, kterou byl změněn a potvrzen rozsudek soudu prvního stupně v bodě II. výroku ve věci samé ve vztahu k žalované 2), a proti druhému, čtvrtému a šestému výroku, **se odmítá.**

II. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 24. března 2010, č. j. 9 Cmo 489/2008-803, ve znění opravného usnesení ze dne 12. dubna 2010,

žalovaný 1) zavázán zaplatit žalobkyni žalovanou částku, přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., protože byt' odvolací soud uvedl, že mění rozsudek soudu prvního stupně, změna se týkala jen výroku II., kterým byla zamítnuta žaloba proti žalované 2), nikoliv výroku I. týkajícího se žalovaného 1). Odvolací soud nerozhodl o nároku žalobkyně vůči žalovanému 1) jinak, než soud prvního stupně. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně sice rozhodl ve věci samé jinak, než ve svém dřívějším rozsudku ze dne 4. prosince 1997, č. j. 25 Cm 230/94-268, který byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. prosince 2007, č. j. 9 Cmo 325/2007-652, zrušen, nikoliv však proto, že by byl vázán právním názorem odvolacího soudu, když odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně jen z procesních důvodů a žádný závazný právní názor nevyslovil, není dovolání přípustné ani podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř.

Nejvyšší soud však shledává dovolání přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., neboť právní posouzení věci odvolacím soudem je v rozporu s judikaturou dovolacího soudu a je i neúplné.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění účinném do 12. srpna 1993, tento zákon upravuje podmínky převodu majetku státu, k němuž mají právo hospodaření státní podniky, státní peněžní ústavy, ..., a to na československé nebo zahraniční právnické nebo fyzické osoby (dále jen „privatizace“).

Z ustanovení § 5 zákona vyplývá, že převod majetku podle tohoto zákona se provádí podle schváleného privatizačního projektu podniku nebo podle schváleného privatizačního projektu majetkové účasti státu na podnikání.

Ustanovení § 6 odst. 1 zákona určuje, že privatizační projekt podniku je souhrn ekonomických, technických, majetkových, časových a dalších údajů, který obsahuje označení podniku a vymezení majetku určeného k privatizaci podle tohoto projektu (dále jen „privatizovaný majetek“) [písm. a)], ...ocenění privatizovaného majetku [písm. d)], ...způsob převodu privatizovaného majetku včetně vypořádání nároků oprávněných osob [písm. e)]...

Z ustanovení § 11 zákona vyplývá, že v souladu se schváleným privatizačním projektem podniku zakladatel zruší podnik bez likvidace nebo vyjme část majetku podniku (odstavec 1). Je-li zakladatelem podniku orgán státní správy republiky nebo obec, přechází privatizovaný majetek dnem zrušení podniku nebo dnem vynětí části majetku na Fond národního majetku České republiky....(odstavec 3).

Podle ustanovení § 12 odst. 2 písm. c) zákona majetek fondů může být použit v souladu se schválenými privatizačními projekty k převodu privatizovaného majetku na obce.

Podle ustanovení § 14 zákona prodej privatizovaného majetku uskutečňují fondy na základě smlouvy uzavřené s kupujícím nebo ve veřejné dražbě (odstavec 1 věta první).

Z ustanovení § 19 zákona vyplývá, že ke dni účinnosti smlouvy nebo vkladu je fond povinen předat a nabyvatel převzít věci zahrnuté do privatizovaného majetku. O převzetí se sepíše zápis podepsaný oběma stranami (odstavec 1). Vlastnické právo k věcem z privatizovaného majetku přechází na nabyvatele dnem sjednané účinnosti smlouvy nebo při vkladu dnem vzniku obchodní společnosti; vlastnické právo k nemovitostem přechází vkladem do katastru nemovitostí. ... (odstavec 3).

Odvolací soud založil své rozhodnutí, jímž potvrdil rozsudek soudu prvního stupně v části, v níž bylo žalovanému 1) uloženo zaplatit žalobkyni žalovanou částku, na závěru, podle něhož v procesu privatizace nedochází k převodu majetku na základě smlouvy,

ale právním důvodem nabytí majetku je příslušné rozhodnutí orgánu státu učiněné v souladu s právními předpisy, za něž považoval schválení privatizačního projektu.

Tento závěr považuje dovolací soud za nesprávný, v rozporu s judikaturou dovolacího soudu, neboť k povaze rozhodnutí vlády České republiky o privatizaci na základě privatizačních projektů se již vyslovil ve stanovisku svého obchodního kolegia a občanskoprávního kolegia ze dne 12. dubna 1994, sp. zn. Opjn 1/93 a Cpjn 102/93, uveřejněném pod číslem 44/1994 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek. V něm dovedil, že takové rozhodnutí je rozhodováním jménem státu jako vlastníka majetku o tom, jak bude s tímto majetkem naloženo. Nemá tedy povahu rozhodnutí správního orgánu, vydaného ve správním řízení, a nejde o rozhodnutí o právu či povinnosti fyzické nebo právnické osoby. Následně v rozsudku ze dne 11. ledna 2007, sp. zn. 29 Odo 1239/2006, uzavřel, že rozhodnutí o schválení privatizačního projektu, resp. rozhodnutí o privatizaci, byť vydané vládou České republiky, nezakládá závazkový právní vztah; k tomu dochází teprve převodem vlastnického práva k privatizovanému majetku, ať již kupní smlouvou, popř. vkladem do akciové společnosti. Privatizační projekt představuje přípravnou fázi v procesu privatizace, teprve na jeho základě se privatizace realizuje právně závaznými formami (způsoby).

Podle ustanovení § 5 zákona převod majetku se provádí podle schváleného privatizačního projektu podniku. Privatizační projekt je tak základním dokumentem obsahujícím náležitosti vymezené v ustanovení § 6 zákona, kromě jiných i údaje o tom, jaká část majetku státu bude privatizována a jakým způsobem [písmeno a) a e) cit. ustanovení], a podléhá schválení příslušným státním orgánem podle ustanovení § 10 zákona.

Schválený privatizační projekt však není právním důvodem nabytí privatizovaného majetku. Odvolací soud přehlédl, že privatizace majetku státu probíhala ve dvou etapách. V té první rozhodl zakladatel o vymezení majetku určeného k privatizaci a o zpracování privatizačního projektu. Po schválení privatizačního projektu orgánem určeným v § 10 zákona rozhodl zakladatel o zrušení podniku bez likvidace nebo o vyjmutí části majetku podniku (§ 11 odst. 1 zákona). Dnem zrušení podniku nebo dnem vyjmutí části majetku podniku přešel privatizovaný majetek na Fond (§ 11 odst. 3 zákona). Pouze v této fázi privatizace dochází ze zákona k přechodu privatizovaného majetku, a to na Fond. Další etapa privatizace je upravena v ustanovení § 12 zákona, v němž jsou určeny způsoby privatizace, kromě jiných i převodem privatizovaného majetku na obec [§ 12 odst. 2 písm. c)]. Způsob prodeje privatizovaného majetku určuje ustanovení § 14 odst. 1 zákona. Jsou jimi smlouva uzavřená s kupujícím nebo veřejná dražba. Těmito způsoby již dochází k převodu privatizovaného majetku na nabyvatele. Rozsah privatizovaného majetku, práv a závazků, která přecházejí na Fond, upravuje ustanovení § 11 odst. 4 zákona. Pro posouzení nároku žalobkyně je proto rozhodující, zda závazek ze smlouvy o úvěru, přešel-li na Fond, byl z Fondu převeden na žalovaného 1). K převodu mohlo dojít jedině smlouvou uzavřenou mezi Fondem a žalovaným 1). V projednávané věci tak právním důvodem převodu závazku mohla být jen dohoda o převodu, k níž byl sepsán zápis o převzetí majetku. Nebyl-li závazek v dohodě o převodu uveden, pak práva a závazky, která přecházejí spolu s privatizovaným majetkem, určuje ustanovení § 15 odst. 1 zákona.

Nezabýval-li se odvolací soud, s ohledem na svůj nesprávný závěr o přechodu majetku na žalovaného 1) na základě rozhodnutí příslušných státních orgánů učiněných v procesu privatizace, posouzením, zda závazek ze smlouvy o úvěru přešel na žalovaného 1) dohodou o převodu, k níž byl sepsán zápis o převzetí majetku, je jeho právní posouzení nesprávné. Vzhledem k tomu, že nabyvatelem tohoto majetku, příp. i závazku ze smlouvy o úvěru, byla obec, je třeba úkony učiněné starostou obce v souvislosti s nabytím a převzetím majetku

(i závazku) posoudit podle příslušných ustanovení zákona o obcích, ve znění účinném k datu, kdy tyto úkony byly učiněny. Tímto posouzením se odvolací soud nezabýval, maje za to, že nebylo třeba, aby úkonům starosty obce předcházela souhlas městského zastupitelstva, když k přechodu majetku došlo rozhodnutím státních orgánů a nikoliv dohodou.

Dovolání žalované 2) je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a je i důvodné. Zákonné ručení Fondu podle ustanovení § 15 odst. 3 zákona mohlo vzniknout pouze tehdy, přešel-li závazek k úhradě dluhu ze smlouvy o úvěru na žalovaného 1), neboť z akcesorické povahy ručení vyplývá, že ručitelství závazek mohl vzniknout pouze za existující závazek. Posouzení povinnosti žalované 2) zaplatit žalovanou částku z titulu zákonného ručení je tak závislé na posouzení, zda závazek ze smlouvy o úvěru přešel na žalovaného 1).

Jelikož právní posouzení věci odvolacím soudem není správné, Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu v rozsahu uvedeném ve výroku II. zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 část věty za středníkem o. s. ř.).

Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí neobstálo již v rovině právního posouzení věci, Nejvyšší soud se nezabýval dovolatelem tvrzenými vadami řízení, neboť ty nemohly na výsledek dovolacího řízení ničeho změnit.

Právní názor dovolacího soudu je pro odvolací soud závazný (§ 243d odst. 1 část věty první za středníkem o. s. ř.).

V novém rozhodnutí bude znovu rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, včetně nákladů dovolacího řízení.

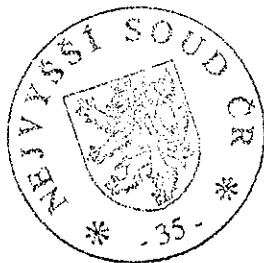
Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 29. března 2011

JUDr. Hana Gajdžiová, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Marie Pezlařová

Podle ověřovací knihy Městského úřadu Harrachov poř.č.vidimace 277/2011 tato úplná kopie obsahující 11 stran souhlasí doslovně s předloženou listinou, z níž byl pořizen a tato listina je prvopisem obsahující 11 stran
V Harrachově dne: 04.05.2011

Jméno osoby, která vidimaci provedla Vladislava Polyáková

